

Ismetad gädda

Tredje gången på isen detta år, efter en lång skadeperiod tog jag mig ut på isen för lite ismete och pimpel var tanken

Efter en lång, kall vinter och med avsliten hälsena så skulle jag fiska igen, vår kompis Fredrik hjälpte mig igång med skotern så att jag skulle komma ut på isen. Lena promenerade ner, med ny och fräsch maggot satt hon och drog småborrar. Jag körde ner på isen, vankade sakta på lagom avstånd från skotern för att borra de 200 mm stora hålen. Det var tjock is och lite snö, lite plask var det här och där men ingen fara att gå igenom. Jag riggade två spön med vippa och klämman ifall jag skulle pimpla upp någon mört.

Jag hann bara sänka ner volframmyschkan när jag krokade första mörtan, det är bra att vara förberedd insåg jag och gjorde klart ismetet. Inte långt efteråt anslöt sig Lena till mig, hon ordnade med abborre som jag kunde använda på andra spöet. Jag hade träffat av kanten på grundet alldeles perfekt, solen värmd oss och flytoverallen gjorde att jag svettades. Jag drog mört på mört men inga matabborrar, det dallrade till några gånger i bjällrorna men inget hände. Jag drog upp en stormört och bytte bort abborren som glatt simmade tillbaks i sjön, jag krokade på storingen och riggade om samt ändrade djup till ca metern. Lena hjälpte till och gav mig en till stormört som jag satte på det andra spöet. Lena borrade runt utan att hitta något bra hål, jag satt på skotern i samma hål hela tiden trots att huggen avtog.

En bjällra rasslade till och vippan stod rakt ner utan att släppa linan, jag haltade fram och ser spolen dra ut i full fart. Jag lossade klämman som spöet stod i och bad Lena om att hämta kameran, spolen stannade av en aning och jag gjorde mothugg. Krokad fisk och det kändes inte så speciellt, jag vevade in lina och helt plötsligt rusar fisken igen. Lena filmar hela tiden och gäddan rusar flera gånger när jag får den till hålet. Spöet står kraftigt böjt och tyngden är helt nu otrolig, ca fem minuter senare ger den upp och jag kan gälgreppa den i hålet. Då inser jag att avkrokningsmattan är kvar i stugan! OK tänkte jag, kroka av i hålet och lägg inte ner fisken i snön. Lena hämtade ryggsäcken med tången och vågen, hon hjälpte mig kroka av och jag kunde lyfta upp min best.

Gäddan var så tung att vågen inte stannade någon gång, siffrorna snurrade kring 16,40 kilo men vikten bestämdes sen från ett kort som visade 16,10 kilo. Längden kan jag bara gissa men det spelar ingen roll, jag har äntligen klivit in i 10-klubben för gäddor över 10 kilo. För någon vecka sen var jag lycklig över att min fiskevän Filip tagit en gädda på 15 kilo. Mitt eget personbästa från i höstas var 8,52 kilo, nu ligger det på 16,10 kilo vilket innebär en skillnad på 7,58 kilo. Det är få förutnat att få såna fiskar, därför är glädjen stor att få släppa tillbaks besten till sjön. Det tog rätt lång tid innan gäddan hämtade sig trots att det gick ganska snabbt ovan is, den sprattlade så till och vände åter till djupen. Jag hoppas att samma gädda vill tugga på någon Birkan eller Stampe jerkbait till våren, då får den gärna väga 17 kilo!!

Mats Söderholm

umeafishing.se

umeafishing.se

Mats Soderholm

Sandasvagen 2 B, 903 54 Umea, Sweden

+46702300493

mats@umeafishing.se